

ישראלית

מעדיפות נהגים

מי אמר שהנערות הישראליות הפכו זמנניות, ושום דבר לא איכפת להן, חוץ מ' כסף, מכונית, דירה וקאריירה? הנה סיפור המוכיח בדיוק את ההיפך.

אל תנודו לנדיה

אם ניתן היה להפיק אנרגיה חשמלית ממתח אנושי, אפשר היה אולי להאיר את תל-אביב כולה מהמתח הנוצר כמעט כל יום בבריכת השחיה של תל-אביב, שעה שמופיעות שם נשים יפהפיות וחטובות גוף, בביקיני קצוצרים. הן אינן מדברות האחת עם השניה, וכשהן חולפות זו כול זה, חותכים מבטי האחת את גוף השניה, כאילו היתה רק חלל ריק.

שניאור

היה בשקט לחלק אותו לשתיים. זהו אבי רהם שניאור, 33, לשעבר בחיר כדור-סלני ישראל, וכיום סוחר בולים מצלחת, ובעל הכנסה ההולמת בהחלט את מצויו. האחת משתי הנשים, טיקה שניאור, יפהפיה תורכיה, היא אשתו החוקית, יאם לבת. השניה היא נדיה בראון, דוגמת נית צרפתייה, היוועה בציבור של שניאור. כדי שלא תהיינה אייבנות בקשר למעמדה של נדיה, הנה ניסח הוועתה הרישמית: "אני לא פילגש! אני רוצה להתחתן איתו, אך אינני יכולה!" מה שמפיע צרפתייה להינשא לישראלית,

זו התורכיה המסרבת לתת לו גט. בת"כ בוכת בינלאומית זו נוצר סטאטוס קוו. שניאור חי עם נדיה בחילה שכורה, בת שלושה חדרים, ברמת-אב"ב, ועובד קשה מאוד, כדי לפרנס את שתי הנשים גם יחד. זה שהוא עושה כסף מבוליים, זה רק מקרה. "אני לא אספן בולים, ובכלל לא אוהב בולים", הוא אומר, "בשבילי בולים זה רק נייר, ואמצעי לעשות כסף. הפכתי לי סוחר בולים כיתון שאבי עשה אותו דבר. אילו היה אבי חייט, הייתי לבטח גם אנני חייט."

זה היה יכול להיות די פשוט, אילו לא הוכתרה נדיה בראון זה מכבר, על-ידי חברת התל-אביבית, בתואר "המאהבת היקרה ביותר בארץ". כשהיא חולפת בסערה במכונית הספורט הלבנה-אדומה שלה מדגם פלורידה, כשהיא מופיעה בהצגות גאלה ב' חליפה מפרחת ברייטשוואנץ, או כשהיא רוקדת בנשפים, נוצצת לא פחות מן היהודים מים שעליה, אפשר לפתוח תחרות על הי תואר "מלכת מבטי הקינאה".

אבל עוד יותר מרגיו לדעת, שיפהפיה סוערת זו היא אשה בת 40, אם לבן בגיל 19, סטודנט למשפטים, ולבת בגיל 17. שני הם מנש איה הראשונים, שנמשכו בדיוק 14 שנה, מגיל 16 עד 30.

האגדה על "המאהבת היקרה ביותר בי ארץ" איננה כל כך מדויקת. שניאור אמנם שולח לה עציץ, בצירוף פתק, שתפנץ אותו מיד על הארץ. היא עושה זאת, ושעה ש' היא אוספת את השברים, היא מוצאת יד לום. או שהוא מביא הביתה כיכר לחם, ושעה שהיא בוצעת אותו, היא מגלה עוד יחלום בתוך הבצק. אבל מכונת הספורט, למשל, היא מתנת אביה, סוחר קרקעות ביר פתי עשיר. "חוף מזה, הרי כל בעל ציור להביא לאשתו מתנות, או מדוע מתפעלים מזה ששניאור נותן לי הולכי?" לאחרונה נראה היה שנדיה עומדת להחליף את תוארה האשון, בתואר "האשה היקרה ביותר בארץ". טיקה, אשתו של שניאור, ערכה לאחרונה הכרות עם מילי יונג, שבקבוצתה יתכן ותסכים לגירושיו. אז אולי יוכלו כבר שני בנייה של נדיה, המגיעים לארץ לביקור, על חשבונו של שניאור, לקרוא לו: "אבא!"

נדיה, בתה ובנה

למה נטפלים למיצי'ום?

"הערבים מרגישים היטב כי 400 מיליון מביי-עמם נתונים בסכנה להישאר תקועים מאחורי המאה העשרים."

תחפלא, אבל לא עבר אינאצר אמר את זה, גם לא המלך הוסנין. הצהרה זו, מלווה בהצהרות נוספות על החשיבות שי באחדות הערבית ועל גל הלאומיות הערבית המשתחררת, נספה מפיו של רוברט מיי צ'ינג, שחקן הקולנוע ההוליוודי האלים.

במשך שנים נודע מיצי'ום כאחד הנואפים הפעילים ביותר בהוליווד. מלבד העובדה שבנעוריו בילה תקופות מאסר שונות בכלא עבור שוטטות ושלפני מספר שנים מועט חזר לשם שוב באשמת שימוש בסמים משכרים, יצא שמו לתהילה כמהיריחיה, שאינו מהסס להניף מוט ברזל על מי שי מנסה להרגיזו.

פעם גם סיפרו שבאחת המסיבות ההו

מיצי'ום

ליבודיות הסיר מעליו את כל בגדיו, כיסה את עצמו במיץ עגבניות וטען שהוא קציצת המבורגר.

עכשיו, כשהוא מבוקש בסרטים רציניים יותר, עורכים עבורו מרחץ טוהרה מקיף וכללי.

אלא שלמרות כל זאת הוא מסתבך זעת לעת בתיירות הגורמות כאב ראש לסוכניו. "לעזאזל", אומר מיצי'ום המסכן, "חצי הי צורת בחיי באו לי מפני שאנשים מצפים שאתנהג בחיים כפי שאני בסרטים. זה מטוכן ברזל כשמישהו בא וחובט בראשך במוט ברזל רק כדי להיווכח כמה מוצק הינן. עמתי יום אחד בניו-יורק כשלפתע הופיע ברנש אחד והיכה אותי. אני רק פניתי אליו ושאלתי: 'למה? אני מתעניין מאוד במהיבטים של התנהגות אנושית. אתם יודע אני, מהי הסיב לי הברנש הזה? הוא אמר שתקף אותו לפתע דהף עמוק לי הכות אותי.'"

מיצי'ום נטל את האיש לסימטה צדדית וארז אותו יפה בתוך פח-אשפה. עכשיו הוא לא מבין למה עושים מזה רעש. "מישהו אחר הורס את חייה של נערה צעירה ומשלים לה 150 אלף דולר ואיש לא ייגע על כך. אבל אני, מטפיק שאצטק קצת בסימטא כדי שאקבל 90 יום מאסר וכולם יכתבו על כך."

איך נפלו גבררים

מאז פירסם את עבודת הדוקטוראט שלו תחת השם המתוקה והמפלאה, הפך עידוא בן-גוריון למוסרן למדעיה-חיים-המעשיים. לא חשוב שמאז כבר הספיק לביים הצגה אחת של להקת-צבאית, לכתוב מחזה שלא הוצג, להסתכסך במשפטים עם התיאטרון

עידוא בן-גוריון בפעולה

הממלכתי ולהקים להקת-בידור משלו שתופיע במסגרת החמאס — תמיד יזכרו אותו כמי שהמיצי את המין עבור הספרות הישראלית הצעירה. את מחקרו המדעי על התנהגות האינטימית של נערות אירופה ערך עידוא בצרפת. בינתיים חלפה שנה של פעילות אינטנסיבית